

Sygn. akt *I ACa 915/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **sędzia Krzysztof Józefowicz**

Sędziowie: **Piotr Górecki (spr.)**

M. F. (del.)

Protokolant: **st. sekr. sąd. Kinga Kwiatkowska**

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2019 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **S.A. z siedzibą w P.**

przeciwko **S. B. (1), P. B., J. B., M. P.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 27 kwietnia 2018 r. sygn. akt XVIII C 1782/17

1. oddała apelację;

2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki 4.050 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Piotr Górecki Krzysztof Józefowicz Marcin Garcia Fernandez

Sygn. akt IA Ca 915/18

UZASADNIENIE

Poprzedniczka prawna powódki (...) SA w P. (obecnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P.) wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla i zasądzenie solidarnie od pozwanych S. B. (1), P. B., J. B. i M. P. na rzecz powódki kwoty 129.473,15 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia (...) do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanych na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że posiada weksel pozwanych bez protestu, będący wekslem gwarancyjnym in blanco, wystawionym dnia (...) który został poręczony przez pozwane J. B. i M. P.. Powódka wskazała, że weksel został wystawiony na zabezpieczenie wszelkich ewentualnych roszczeń, jakie mogły powstać z umowy współpracy z dnia

(...)zawartej przez pozwaną S. B. (1) z powódką. Podniosła, że pozwani do dnia wniesienia pozwu nie zapłacili powódce należności, pomimo przedstawienia weksla do wykupu.

W dniu (...) Sąd Okręgowy w Poznaniu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym nakazując pozwanym, aby zapłacili powódce solidarnie kwotę 129.473,15 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od (...) wraz z kwotą 1.619 zł tytułem kosztów sądowych oraz kwotą 3.617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwani wnieśli zarzuty od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2018 r. utrzymał w mocy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym z dnia (...) w sprawie XVIII Nc 472/17, a nadto kosztami procesu obciążył pozwanym i na tej podstawie zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powodowej spółki kwotę 1800 zł (sygn. akt XVIIIIC 1782/17).

Pozwani zaprzeczyli, że weksel przedstawiony przez powódkę do wykupu został wystawiony na zabezpieczenie roszczeń wynikających z umowy współpracy z dnia (...) Wskazali, że weksel został wystawiony z datą wcześniejszą, bo w dniu (...) aniżeli umowa o współpracy z dnia (...) a zatem niezgodnie z porozumieniem wekslowym. Ponadto podnieśli zarzut braku wymagalności roszczenia oraz zarzut przedawnienia wierzytelności na zabezpieczenie, której weksel został wystawiony.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne.

Od 2010 r. pozwana S. B. (1) jako agent sklepów sieci Ż. i F. współpracowała z powódką. Pierwotnie zawarła umowę dotyczącą prowadzenia jednego sklepu (...), później kolejnego, a dnia (...) zawarła ze spółką (...) sp. z o.o. w P. umowę o współpracy na prowadzenie Sklepu (...), położonego w K. przy ul. (...). W dacie zawarcia pierwszej umowy z powódką - w dniu (...) - na zabezpieczenie roszczeń wynikających ze współpracy pozwani S. B. (1) i P. B. wystawili weksel in blanco poręczony przez J. B. i H. P.. Podpisy wystawców i poręczycieli zostały notarialnie poręczone.

Wraz z wekslem podpisane zostało oświadczenie wekslowe. W oświadczeniu tym podpisanym przez pozwaną S. B. (1) i jej męża pozwanego P. B. jako wystawców weksla oraz przez pozwanych J. B. i M. P. jako poręczycieli wskazano, że posiadacz weksla, tj. (...) Sp. z o.o. w P., będzie uprawniony do jego wypełnienia na kwotę wszelkich wymagalnych zobowiązań wobec (...) sp. z o.o. wynikających z Umowy o (...), w tym w szczególności z tytułu zakupu towarów handlowych lub świadczenia usługi, wraz z należnościami ubocznymi. Posiadacz weksla uprawniony będzie ponadto do wypełnienia tego weksla, według własnego uznania, w zakresie daty i miejsca wystawienia, daty i miejsca płatności, nazwy i siedziby posiadacza jako remitenta oraz do opatrzenia weksla według własnego uznania klauzulą domicylu, bez protestu. W dacie podpisania oświadczenia wekslowego data umowy współpracy, której oświadczenie dotyczy, nie była wpisana. Oświadczenie w tym miejscu zostało uzupełnione przez wierzyciela w terminie późniejszym i wpisana została data umowy z (...)

Pozwani oświadczyli w deklaracji wekslowej, że w przypadku powierzenia agentowi prowadzenia działalności handlowej i usługowej w drugim, bądź w następnych lokalach, uprawnienie posiadacza weksla do jego wypełnienia obejmować będą wszelkie wymagalne zobowiązania powstałe w związku z realizacją Umowy (...) we wszystkich powierzonych agentowi w celu prowadzenia działalności handlowej i usługowej lokalach (sklepach (...), sklepach (...)).

W deklaracji wekslowej pozwani oświadczyli również, że wypełniony weksel posiadacz weksla będzie uprawniony przedstawić do zapłaty, a w przypadku niezapłacenia sumy wekslowej przez wystawcę lub poręczycieli w terminie 7 dni od daty wezwania wystąpić do sądu o wydanie nakazu zapłaty, bez protestu. Wezwanie do zapłaty kwoty wymagalnych zobowiązań wystawcy i poręczyciele traktują jako przedstawienie weksla do wykupu.

W umowie współpracy na prowadzenie sklepu (...) z dnia (...) strony określiły, że S. B. (1) jako agent prowadzi działalność gospodarczą na własny koszt i rachunek oraz we własnym imieniu (§ 3 pkt 1 umowy). Pozwana ta zobowiązała się m.in., że będzie sprzedawała w sklepie wszelkie towary handlowe wprowadzone do obrotu w sklepie

według swobodnej decyzji powódki (§ 3 pkt 3 umowy). Powódka zobowiązała się do przekazania pozwanej S. B. (1) sklepu celem prowadzenia w nim działalności gospodarczej, a także do zapewnienia pozwanej zakupu towarów handlowych z odroczonym terminem płatności na zasadach określonych w umowie, instrukcjach i wytycznych (§ 5 pkt 1 i 4 umowy). S. B. (1) zobowiązała się do bezzwłocznego poinformowania powódki o złożeniu wniosku o upadłość lub wszczęciu postępowania naprawczego lub egzekucyjnego przeciwko niej lub o każdej innej przyczynie mogącej mieć wpływ na możliwość wywiązania się przez pozwaną z obowiązków wynikających z umowy (§ 4 pkt 24 umowy). Pozwana jako agent zobowiązała się na bieżąco płacić za zakupione od powódki towary handlowe i przekazywać spółce uzyskane w związku z zawieraniem umów około handlowych środki pieniężne każdego dnia roboczego w sposób określony w odrębnych instrukcjach (§ 9 pkt 1 umowy).

Strony ustaliły, że w celu zabezpieczenia wszelkich ewentualnych roszczeń mogących powstać w związku z wykonywaniem umowy, w tym szczególności z tytułu zapłaty ceny za sprzedane przez powódkę towary handlowe lub świadczone usługi około handlowe, pozwana S. B. (1) wystawi na rzecz powódki weksel gwarancyjny in blanco (§ 15 umowy).

Umowa została zawarta na czas nieokreślony z możliwością jej wypowiedzenia w sytuacji m. in. gdy Agent naruszy terminy przekazywania środków pieniężnych Spółce (§ 16 pkt 1, 2 i 3 pkt 5 umowy). Zasady rozliczania się agenta sklepu z centralą powódki, w szczególności termin płatności faktur, zostały określone w instrukcji nr (...)

Z § 5 ust 5 instrukcji wynika, że za towary handlowe, opakowania kaucyjne dostarczone przez (...) lub świadczone usługi około handlowe, agent jest zobowiązany płacić do (...) sp. z o.o. w następnym dniu roboczym po sprzedaży towaru, wydaniu opakowania lub realizacji usługi na rzecz klienta. Pozwana S. B. (1) prowadziła sklep. Z tego tytułu został zakupiony przez nią towar, który powódka wydała i dostarczyła pozwanej.

Do dnia wniesienia pozwu, tj. do (...) pozwana wpłaciła na rzecz powódki z tytułu zakupu towarów handlowych od powódki oraz innych zobowiązań z umowy współpracy łączną kwotę w wysokości 6.549.329,23 zł.

Weksel in blanco wystawiony w dniu(...) został wypełniony na kwotę 129.473,15 zł i określono w nim termin płatności na dzień (...) a miejsce płatności - P.. Wezwania do wykupienia weksla z dnia (...)zostały wysłane każdemu z pozwanych z osobna.

W mailu z dnia (...) powódka oświadczyła pozwanej S. B. (1), że posiada zadłużenie wobec powódki w wysokości 129.473,15 zł. Przedstawiła również ostateczny wariant spłaty przygotowany przez Zarząd Spółki w 13 ratach płatnych do 25. każdego miesiąca począwszy od września 2017 r. bez doliczania odsetek z okresu spłaty zadłużenia.

W odpowiedzi na powyższe, w mailu z dnia 20 września 2017 r. pełnomocnik pozwanej S. B. (1) wskazał, że pozwana nie jest w stanie regulować zaproponowanych przez powódkę rat, wskazując na trudną sytuację materialną pozwanej. Zaznaczył, że pozwana S. B. (1) wyraża wolę płacenia rat po 1.000 zł miesięcznie i szczegółowo zaproponował sposób spłaty zadłużenia, w szczególności poprzez odroczenie terminu płatności pierwszej raty do dnia (...) Pełnomocnik pozwanej oświadczył również, że wobec pozwanej egzekucja będzie bezskuteczna z uwagi na brak jej dochodów i jakiegokolwiek majątku, jak również wobec poręczycieli. Wskazał, że powódka winna rozważyć celowość potencjalnej egzekucji komorniczej. Oświadczył również, że w przypadku skierowana sprawy na drogę postępowania sądowego pozwana rozważy wyjazd poza granice kraju i zaprzestanie dobrowolnego regulowania zobowiązania na rzecz powódki.

Pismem z dnia (...) powódka w odpowiedzi na zastrzeżenia pozwanej S. B. (1) w piśmie z dnia (...)przesłała jej zestawienie dokumentów księgowych wraz z saldem zadłużenia. Powódka wskazała również, że skierowała sprawę na drogę sądową, gdyż pozwana nie przedstawiła jej żadnych merytorycznych zastrzeżeń oraz żadnego wariantu spłaty zadłużenia.

Z tytułu prowadzenia sklepu (...) w K. przy ul. (...) łączne zobowiązanie agenta wynosiło 7.943.273,58 zł. Kwota ta uległa obniżeniu z tytułu faktur korygujących na kwotę 842.465,49 zł, kompensat 297.614,34 zł, not 130.891,37 zł i

wpłać 6.549.329,23 zł. Na dzień(...) saldo wzajemnych rozliczeń pozwanej S. B. (1) z powódką opiewało łącznie na kwotę 129.473,15 zł zadłużenia S. B. (1) z tytułu niezapłaconych faktur za okres od (...)– data najstarszej niezapłaconej faktury. Na kwotę tę składają się należności z faktur, których wartości zostały przez powoda obniżone w oparciu o faktury korygujące, ponieważ po zakończeniu współpracy część towaru została powódce zwrócona. Pozwana S. B. (1) nie spłaciła zadłużenia w żadnej części.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli pozwani, którzy podnieśli następujące zarzuty odwoławcze:

1) „sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, iż powód wykazał, że przedstawiony przez niego weksel gwarancyjny wypełniony w sposób zgodny z przedstawioną deklaracją wekslową stanowił zabezpieczenie wszelkich roszczeń wynikających z umowy o współpracę zawartą pomiędzy stronami w dniu(...) co zdeterminowało zasadność powództwa z weksla (...)”,

2) sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, iż pozwani w dacie zawarcia pierwszej umowy z powódką wystawili weksel in blanco w dniu 21 października 2010 roku wraz z oświadczeniem wekslowym znajdującym się w aktach sprawy, podczas gdy z treści przedstawionego dokumentu - oświadczenia wekslowego wynika, iż ten dokument miał na celu zabezpieczenie ewentualnych roszczeń wynikających z umowy współpracy zawartej pomiędzy stronami w dniu (...), co prowadzi do przyjęcia, iż de facto oświadczenie wekslowe było z daty zawarcia umowy o współpracę z dnia (...)

3) „sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, iż w dacie podpisania oświadczenia wekslowego data umowy współpracy, której oświadczenie dotyczy nie była wpisana, a została uzupełniona przez powoda w terminie późniejszym (...)”,

4) naruszenie przepisu art. 233 k.p.c. „poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny wiarygodności i mocy dowodowej zabranych w sprawie dowodów i dokonanie jej w sposób wybiórczy oraz dowolny poprzez przyjęcie, iż przedstawiony przez powoda uzupełniony weksel stanowiący zabezpieczenie roszczeń mogących powstać ewentualnie w związku z wykonywaniem poprzedniego stosunku prawnego może posłużyć jako dalsze zabezpieczenie dla roszczeń wynikających z dalszych, kolejnych umów pomimo braku postanowień w tym przedmiocie w przedstawionym oświadczeniu wekslowym oraz brakiem stosownego postępowania dowodowego mającego na celu ustalenie woli stron w tym zakresie”,

5) naruszenie przepisu art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny wiarygodności i mocy dowodowej zabranych w sprawie dowodów i dokonanie jej w sposób wybiórczy oraz dowolny poprzez przyjęcie, iż przedstawiony przez powoda weksel wystawiony w dniu(...) został prawidłowo uzupełniony, tj. w oparciu o przedstawione oświadczenie wekslowe w treści którego wskazano datę 16 grudnia 2013 roku, a zatem pomimo nie przedstawienia właściwego oświadczenia- porozumienia wekslowego,

6) naruszenie przepisu art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny wiarygodności i mocy dowodowej zabranych w sprawie dowodów i dokonanie jej w sposób wybiórczy oraz dowolny poprzez przyjęcie, iż przedstawiony przez powoda uzupełniony weksel stanowił zabezpieczenie wszelkich roszczeń mogących powstać w związku z wykonywaniem przez pozwaną umowy współpracy z (...)pomimo widniejącej na wekslu daty wystawienia dokumentu w dniu (...) wskazującej na zabezpieczenia roszczeń mogących powstać z nieistniejącego w dacie wystawienia weksla stosunku prawnego,

7) naruszenie przepisu art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny wiarygodności i mocy dowodowej zabranych w sprawie dowodów i dokonanie jej w sposób wybiórczy oraz dowolny poprzez przyjęcie, iż wystawione przez powódkę faktury VAT stanowiące przedmiot niniejszego postępowania były zasadne i odzwierciedlały zdarzenia gospodarcze i nie zostały zapłacone przez pozwanych.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty pozwani wnieśli o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie w całości nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w dniu 16 października 2017 roku w sprawie o sygn. akt XVIII Nc 472/17 i oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji;
- 2) zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych solidarnie kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego, wg norm prawem przepisanych;
- 3) zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych solidarnie kosztów postępowania apelacyjnego wg norm prawem przepisanych.

Powodowa spółka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kosztów postępowania za postępowania apelacyjne, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu zważył, co następuje.

Apelacje pozwanych nie zasługiwały na uwzględnienie. Sąd drugiej instancji podziela ustalenia faktyczne sądu I instancji i tym samym przyjmuje za własne. Wypada zatem odnieść się do podniesionych zarzutów odwoławczych, które we wszystkich czterech apelacjach były takie same.

Ogólnie rzecz ujmując można przyjąć, że zarzut sprzeczności ustaleń sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału stanowi naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów polegające najczęściej na przeinaczeniu przez sąd treści dowodów i na tak przeinaczonych dowodach oparcie swoich ustaleń. Sytuacja taka w przedmiotowej sprawie nie występowała.

Wbrew zarzutowi powódka wykazała, że przedstawiony przez nią weksel gwarancyjny wypełniony był w sposób zgodny z przedstawioną deklaracją wekslową i stanowił zabezpieczenie wszelkich roszczeń wynikających z umowy o współpracę zawartą pomiędzy stronami w dniu (...)

Nie mógł odnieść zamierzonego skutku prawnego zarzut jakoby owa „sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego” polegała na „przyjęciu, iż pozwani w dacie zawarcia pierwszej umowy z powódką wystawili weksel in blanco w dniu 21 października 2010 roku wraz z oświadczeniem wekslowym (...)”. Można podzielić zapatrywanie sądu I instancji, że przedmiotowy weksel in blanco został podpisany przez pozwanych w dniu 21 października 2010 r. , co potwierdzone zostało przez notariusza. Wpisanie na deklaracji wekslowej daty „(...)” sugeruje, że dokument ten został sporządzony jednak w związku z kolejną umową o współpracę, a mianowicie umową z dnia (...) (k. 328). Zabezpieczenie wekslowe zostało zresztą w tej umowie wprost przewidziane (§ 15). Sugestia sądu I instancji, że deklaracja wekslowa powstała wcześniej, a jedynie jej datę wpisano później, nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia i to tym bardziej, że owa deklaracja została podpisana przez wszystkich pozwanych.

Nie były zasadne zarzuty naruszenia przepisu z art. 233 k.p.c. Zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w tym przepisie, sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie „wszechstronnego rozważenia zebranego materiału”, a zatem, jak podkreśla się w orzecznictwie, z uwzględnieniem wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów i mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności. Tak rozumianej zasady swobodnej oceny dowodów sąd I instancji nie naruszył. Pozwani upatrywali naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. m. in. przez „przyjęcie, iż przedstawiony przez powoda uzupełniony weksel stanowiący zabezpieczenie roszczeń mogących powstać ewentualnie w związku z wykonywaniem poprzedniego stosunku prawnego może posłużyć jako dalsze zabezpieczenie dla roszczeń wynikających z dalszych, kolejnych umów pomimo braku postanowień w tym przedmiocie w przedstawionym oświadczeniu wekslowym oraz brakiem stosownego postępowania dowodowego mającego na celu ustalenie woli stron w tym zakresie”. Zauważyć trzeba, że oznaczenie innej daty wystawienia weksla na ogół nie pociąga nieważności weksla (por. orz. SN z 4 maja 1928 r., C 474/27, OSP VII, poz. 411). Dodać też można, że współpraca gospodarcza powodowej spółki z S. B. (1) miała charakter ciągły, a podpisanie umowy współpracy z 2013 r. wiązało

się jedynie z poszerzeniem wcześniejszej działalności handlowej pozwanej o lokal handlowy w K.. Żadna ze stron nie powoływała się przy tym na to, aby istniały dwa weksle gwarancyjne. Chybiony był też zarzut co do braku „stosownego postępowania dowodowego mającego na celu ustalenie woli stron”, skoro dowody takie nie były przez pozwanych zgłoszone w zarzutach od nakazu zapłaty.

Nie mógł zostać naruszony art. 233 § 1 k.p.c. „poprzez przyjęcie, iż przedstawiony przez powoda weksel wystawiony w dniu (...) roku został prawidłowo uzupełniony, tj. w oparciu o przedstawione oświadczenie wekslowe w treści którego wskazano datę (...)a zatem pomimo nie przedstawienia właściwego oświadczenia- porozumienia wekslowego”. Nie było żadnych uzasadnionych podstaw, aby przyjąć, że deklaracja wekslowa z datą (...) nie miała zabezpieczać umowy o współpracę zawartą przez strony w tym samym dniu. Deklaracja ta mogła się z resztą odnosić do weksla już wcześniej złożonego. Ciężar udowodnienia, że weksel in blanco został wypełniony niezgodnie z umową, spoczywał na pozwanych w ramach procesu wekslowego. Pozwani jednak dowodu takiego skutecznie nie przeprowadzili.

Nie mógł być skuteczny zarzut naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów przez przyjęcie, iż „przedstawiony przez powoda uzupełniony weksel stanowił zabezpieczenie wszelkich roszczeń mogących powstać w związku z wykonywaniem przez pozwaną umowy współpracy z (...) pomimo widniejącej na wekslu daty wystawienia dokumentu w dniu (...)wskazującej na zabezpieczenia roszczeń mogących powstać z nieistniejącego w dacie wystawienia weksla stosunku prawnego. Jak już wspomniano, inna data na wekslu w zasadzie nie wpływa na jego ważność (art. 1 pkt 7 prawa wekslowego). Nie ma jednak podstaw, aby przyjąć iż weksel in blanco z 2010 r. miał zabezpieczać ewentualne roszczenia powódki za cały okres współpracy od 2013 r. w ramach rozszerzenia tej współpracy.

Brak było podstaw w świetle zaferowanych przez pozwanych dowodów przyjęcie, że „wystawione przez powódkę faktury VAT stanowiące przedmiot niniejszego postępowania były zasadne i odzwierciedlały zdarzenia gospodarcze i nie zostały zapłacone przez pozwanych”. Powodowa spółka przedstawiła swoje rozliczenia finansowe współpracy z pozwaną S. B.. Jeżeli zatem pozwana twierdziła, że została całkowicie już rozliczona z powódką, winna to wykazać (orz. SN z 28 lutego 1928, IC 273/27, PS 1928, poz. 554). Dochodzona pozwem kwota wynikała z faktur zaprezentowanych przez powódkę. Pozwani nie kwestionowali tych faktur, stąd zasadnie sąd I instancji oddalił wnioski o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości. Przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego nie może bowiem stanowić drogi do poszukiwania lub uzupełnienia przez stronę materiału dowodowego. Dodać trzeba, że pozwana nie kwestionowała także tego, że dostarczony jej towar odebrała (k. 390). Marginalnie można dodać, że w korespondencji przedprocesowej między stronami, pozwana nie kwestionowała zresztą zadłużenia, a jedynie to, że nie jest w stanie długu spłacić. Proponowała zadłużenie rozłożyć na raty (k. 348-349).

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania, sąd odwoławczy oddalił apelacje pozwanych jako bezzasadne (art. 385 k.p.c.).

W pkt 2 wyroku sąd zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki 4.050 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym (art. 98 k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych).

Piotr Górecki Krzysztof Józefowicz Marcin G.-F.

--	--	--